

ה"ת 33663/01/16 - אחמד סקר נגד משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 33663-01-16 סקר נ' משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט וויליאם חאמד
מבקש	אחמד סקר
נגד	
משיבה	משטרת ישראל - מדור הגנת הסביבה (רמלה)

החלטה

בקשה להחזרת תפוסים, לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש), תשכ"ט - 1969, שעניינם כלי רכב משאית נושא מספר רישוי 7990767, וכלי רכב נוסף נושא מספר רישוי 57512-4, אשר נתפסו ע"י המשיבה.

לטענת המבקש, במועד הנ"ל הרכב היה נהוג ע"י בנו, מר אברהם סקר, אשר הוביל חומר אדמה שפונה לבקשת הווקף מבית הקברות בכפר- ג'דידה מכר לאחר חפירת קבר, והשליך את האדמה בקרקע הפרטית השייכת לאחר שהסכים לכך. בתמיכה צירף המבקש אישור של ראש המועצה המקומית ג'דידה - מכר ושל הבעלים של הקרקע. לטענתו, לא מדובר ב"פסולת" כהגדרתה בחוק ולא בוצעה עבירה במעשה הנ"ל ומכל מקום לא מתקיימת תכלית ראויה לפי החוק להמשך תפיסת הרכב בעוד שהמשך התפיסה פוגעת באופן ממשי בזכות הקניין של המבקש ולכן יש להורות על החזרת הרכב למבקש בתנאים שיקבעו ע"י ביהמ"ש, שעה שלנהג, מר אברהם, אין הרשעות קודמות בעבירות של כריה בלתי חוקית או עבירה אחרת לפי חוק שמירת הניקיון. ב"כ המבקש הגיש תמונות בישיבת יום 22.2.16 אשר סומנו ת/1 לתמוך בטענה כי מדובר באדמה שהושלכה בקרקע פרטית ואשר שימשה לאחר מכן לסלילת דרך. מר אברהם טען אף הוא בישיבת 22.2.16 כי המדובר בפינוי אדמה מבית קברות לקרקע פרטית לצורך סלילת דרך ולא בפסולת.

ב"כ המשיבה טענה כי המדובר בפינוי פסולת שכללה חומרים שונים אשר הושלכה ברשות הרבים ויצרה מטרד לציבור ולא מדובר בפינוי אדמה מבית קברות למקום אחר. לטענתה המדובר במעשים שנמשכו מספר ימים ואשר תועדו בתמונות שצולמו במהלך מעקב אחר המבקש והנמצאות בתיק החקירה כאשר עבודות ההעמסה, ההובלה וההשלכה בוצעו ע"י מספר כלי רכב שחלקם נתפסו ע"י המשיבה. כן טענה המשיבה כי תפיסת כלי הרכב נועדה גם לצורך מניעת עבירות דומות בעתיד לאור הרשעות קודמות בעבירות דומות שלחובת המבקש וכן תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה בר

הפעלה וכן התחייבות ברת הפעלה בסכום של 80,000 ש"ח בגין עבירה דומה, וכן לאור החלטות קודמות של בתי משפט במסגרתן נתפסו כלי רכב אחרים של המבקש לשם ביצוע עבירות דומות, כאשר אחת המשאיות עדיין תפוסה עד תום ההליכים ע"י המשיבה לפי החלטת בימ"ש זה ובימ"ש המחוזי תיק מס' ע"ח 27161-10-15. המשיבה הצהירה כי החקירה טרם הסתיימה והגישה תיק החקירה לעיון ביהמ"ש.

סעיף 2 לחוק השמירה על הניקיון תשמ"ד - 1984 קובע כי:

"לא ישליך אדם פסולות, פסולת בנין... ברשות הרבים... ולא ילכלך את

רשות הרבים".

בסעיף 1 לחוק הנ"ל הוגדרה "פסולת" כך:

"לרבות שיירי מזון, קליפות, נירות, בקבוקים, תיבות, קופסאות

קרטונים, אריזות למיניהן, גרוטאות, פסדים, צמיגים, גזם, גזרי עץ,

קרשים...אשפה מכל סוג... למעט פסולת בנין וגרוטאות רכב".

פסולת בנין הוגדרה שם כך:

"חומרים ושיירי חומרים המשמשים לבניה או שמשתמשים בהם ב

קשר לעבודות בניה לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים".

עיון בתמונות בתיק החקירה מלמד כי באמצעות כלי הרכב התפוסים בוצעה השלכה של חומרים הכוללים אבנים, חלקי בנין, צמיגים וחומרים נוספים. ראיות אלו כשלעצמן מביאות למסקנה כי יש לדחות את טענת המבקש כי הוא השליך במקום אדמה שהוביל מבית קברות אל הקרקע הפרטית לצורך סלילת דרך. התמונות מתעדות ערימות של ממש של הפסולת הנ"ל ואין המדובר באדמה כנטען.

הראיות בתיק החקירה, ובעיקר התמונות, מוכיחות לכאורה כי המדובר בקרקע שאינה מגודרת, לא הוצב מסביבה שילוט בדבר קיומה של פסולת המסכנת את שלום הציבור. לפי הפסיקה הנוהגת קרקע בנסיבות הנ"ל היא רשות הרבים מאחר וקיימת גישה לציבור הרחב לתוך שטח הקרקע הנ"ל, לצורך מעבר בו או שהיה בתוכו, ומכאן הסיכון לשלום הציבור מהמצאות פסולת במקום. העובדה כי המדובר בשטח בבעלות פרטית איננה המבחן הקובע לעניין הגדרת המקום רשות הרבים או רשות היחיד אלא שהמבחן הקובע הוא קיומה של גישה לציבור לתוך שטח הקרקע והעדר גידור

או שילוט המתריע מפני סכנה כאמור. ראה לעניין זה רע"פ 8487/10 יוסף אליאס נ' מ"י.

משכך מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכיח כי המבקש ביצע עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים לפי סעיף 2 לחוק הנ"ל.

השלכת פסולת ברשות הרבים מסכנת את שלום הציבור, יוצרת סיכון לזיהום מקורות מים ופגיעה בחי ובצומח ומכאן הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירה זו, כאשר אחת הדרכים למימוש תכלית זו היא ע"י מימוש סמכות מנהלית של המשיבה לתפוס כלים באמצעותם בוצעו עבירות לכאורה מהסוג הנ"ל, על מנת למנוע המשך ביצוע של אותן עבירות. המדובר באמצעי מנהלי שייעודו מניעת ויש להפעילו באופן מידתי ואך בהעדר אפשרות לנקוט באמצעי אחר שפגיעתו בזכות הקניין של בעל הכלי ובפרנסתו פחותה יותר. על ביהמ"ש לאזן נכונה בין האינטרסים הציבוריים הרלבנטיים, ולהורות על החזרת התפוס לידי העותר לכך, בתנאים הולמים, במידה ויש בתנאים אלו כדי לקיים אחר צורכי התפיסה, ובכך ניתן להפחית את הפגיעה בזכות הקניין של הטוען לזכות באותו תפוס.

בעניינו של המבקש, לא מצאתי להיעתר לבקשה. אין המדובר בעבירה יחידה שהמבקש ביצע לכאורה. אנמק:

ביום 23.7.15 נתפס ע"י נציגי המשיבה רכב משאית שבבעלות המבקש בחשד להשלכת פסולת ברשות הרבים. המבקש הגיש בקשה להחזרת רכב זה לידי. לאחר דיון, ניתנה החלטה על ידי בית משפט זה, מיום 2.10.15, לפיה, בקשתו זו נדחתה, משנמצאו ראיות לכאורה להוכחת העבירה הנ"ל ולאור המסוכנות הרבה שהתקיימה בעניינו של המבקש והסיכון להישנות מעשה עבירה בעתיד, נוכח עברו הפלילי של המבקש הכולל הרשעות קודמות בעבירות דומות וקיומו של מאסר על תנאי, וכן לאור העובדה כי נתפסו מידיו שתי משאיות אחרות בחשד כי בוצעה באמצעותן עבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים, ואלה הושבו לידי בתנאים מגבילים ולאחר הפקדת ערבויות לפי החלטות של בתי המשפט, וחרף כל אלה חרף כל אלה נמצא המבקש מבצע השלכת פסולת ברשות הרבים באמצעות רכב משאית. ערר שהגיש המבקש על ההחלטה הנ"ל נדחה ע"י ביהמ"ש המחוזי, בהחלטה מיום 8.11.15, וביהמ"ש המחוזי קבע שם כי:

"גם כאן צדק בית משפט קמא עת בחר לבכר את התכלית מאחורי התפיסה -

תכלית מניעתית - על פני הפגיעה באינטרס העורר, לאור עברו וחוסר מורתו

מהוראות הדין וממאסר על תנאי המרחף מעל ראשו. מדובר בעורר ששב

וביצע את אותן העבירות פעם אחר פעם ועל אף ששתי משאיות נתפסו בעבר

והוחזרו לו בתנאים מגבילים, עדיין לכאורה בחר לשוב לבצע... עבירות מסוג

זה. ניכר כי העורר מזלזל בהוראות החוק ובוחר להעדיף את טובתו האישית

והכלכלית על פני טובת הציבור".

(תיק ע"ח 27161-10-15 אחמד סקר נ. מדינת ישראל).

ההחלטה הנ"ל של בית משפט זה מיום 2/10/15, לפיה, נדחתה בקשתו של המבקש להשיב לידי רכב משאית, שאושרה על ידי בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 8/11/15, הרשעותיו הקודמות של המבקש בעבירות דומות וקיומו של מאסר מותנה בר הפעלה, והשבת שתי משאיות אחרות בכפוף להפקדת ערבויות של מאות אלפי שקלים ובתנאים מגבילים - לא היה בכל אלה כדי להרתיע אותו, והוא נמצא מבצע לכאורה, בחודש ינואר 2016, בחלוף חודשים בודדים בלבד לאחר מתן ההחלטה בבקשה הקודמת שלא להשיב לידי רכב משאית, כאמור, עבירה מאותו הסוג. הדבר מלמד על תעוזה, חוסר רתיעה וזלזול בדין וברשויותיו, ומחזק את המסקנה אליה הגיעו בתי המשפט בהחלטות הקודמות מיום 8.11.15 ומיום 2.10.15, לפיה, הסיכון כי המבקש ימשיך לבצע עבירות מסוג זה בעתיד, באמצעות כלי הרכב נשוא הבקשה כאן או באמצעות כלי אחר, הוא ברמה גבוהה עד מאוד, וכי אין כל חלופה שיש בה כדי לאיין סיכון זה.

סוף דבר

אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים בדואר רשום ובפקס.

המזכירות תחזיר את תיק החקירה לידי ב"כ המשיבה או מי מטעמה (תיק החקירה חסוי מפני המבקש ובא כוחו) ותציין את זהות מקבל תיק החקירה מידיה ומועד החזרת התיק לידי.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשע"ו, 28 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.